

37 og 37 B–37C tilsammen overstiger 70 pct. at hans skattepligtige indkomst i det pågældende indkomstår, nedsættes først formueskatten til staten og herefter indkomstskatten til staten, således at det ovennævnte samlede skattebeløb udgør 70 pct. af den nævnte indkomst. § 3, stk. 4, 2. pkt., gælder også ved denne beregning. Nedsættelsen af formueskatten kan dog højst udgøre 80 pct. af det beregnede formueskattebeløb inden nedsættelsen.««

Bemærkninger

Forslaget tilsigter at undgå de erhvervs- og beskæftigelsesfjendske konsekvenser af formueskattestramningen, der blev vedtaget i december 1979 – uden de uheldige bivirkninger i form af øget skattetryk på indkomster, som synes at være et resultat af S-RV-CD-KrF-forliget, og uden at føre formueskatten helt tilbage til niveauet fra før som foreslået af venstre og det konservative folkeparti, hvilket efter forslagsstillernes opfattelse uundgåeligt vil have en tilsvarende (om end måske mere begrænset) konsekvens på indkomstskattetrykket – i hvert fald på blot lidt længere sigt.

Der henvises i øvrigt til retsforbundets lovforslag nr. L 190, forslag til lov om ændring af lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten (udskrivningsloven), og dettes bemærkninger.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Ellemann-Jensen (V):

Til tredje behandling af dette lovforslag har retsforbundet stillet et ændringsforslag vedrørende formuebeskatningen, som i sit princip er identisk med de ændringsforslag, vi andre fik stemt ned under anden behandling.

Men der er det interessante ved retsforbundets ændringsforslag, at det bevarer det skatteloft på 70 pct., som vi har for øjeblikket, og der er det yderligere interessante ved det, at det rent faktisk var denne løsning på formueskatteproblemet, som der tegnede sig et flertal for her i foråret, da det begyndte at gå op for stadig flere, at det, skatteministeren

havde lavet i december, ikke fungerede sådan, som man havde regnet med dengang.

Derfor er det ganske trist, at forligspartierne har forhandlet denne løsningsmulighed væk, sådan at vi må formode, at de i dag nedstemmer retsforbundets ændringsforslag og så til efteråret laver et skatteloft på 75 pct. Det er ganske uforståeligt for os andre, hvordan i alverden forligspartierne har kunnet lave sådan en handel, hvor de ikke har fået noget til gengæld. Det minder unægtelig om det gamle eventyr »Hvad Fatter gør, er altid det rigtige«, hvor man går til markedet med en dejlig hest og kommer hjem med en sæk rådne æbler, bortset fra at forligspartierne her ikke engang har fået en sæk rådne æbler ud af det.

Det er muligt, at man bevæger sig rundt i eventyrenes verden, når man fører forhandlinger med regeringen og socialdemokratiet. Det er muligt, at man har ladet sig forblænde af den happy end, der var på historien »Hvad Fatter gør, er altid det rigtige«. Da bondemanden er kommet hjem og får kys af konen for de rådne æbler, lyder det – jeg citerer fra H. C. Andersen, mindeudgaven 1975, bind 2, sp. 196:

»Det kan jeg lide, sagde Englænderne, altid ned ad Bakke og altid lige glad, det er nok Pengene værd. Og så betalte de et Skip-pund Guldpenge til Bondemanden, som fik Kys og ikke Knubs.«

Se det er i eventyrenes verden, den slags foregår. Kristeligt folkeparti, CD og de radikale drog til marked med den dejlige hest, der hedder: der var et flertal i folketinget for at bevare et skatteloft på 70 pct. og for at få en rimelig løsning på formueskatteproblemet. De er kommet hjem med den sæk rådne æbler, der hedder, at nu skal man altså have det hævet til 75 pct. Men hvis man tror, at det vil give et skippund guldpenge, endsige kys, så tager man fejl. Det vil give knubs, og det vil man opleve i sommerens løb.

Hagen Hagensen (KF):

I tillægsbetænkningen har vi tilkendegivet nærmere at ville redegøre for vores stilling til de stillede ændringsforslag her ved tredje behandling. Det gør jeg hermed, idet jeg skal sige, at vi vil stemme for ændringsforslag nr. 1 og nr. 3, men derimod ikke for nr. 2, og det vil være i overensstemmelse med de til-